

som Noget. Jeg vil altsaa sige som før, at hvis vi vedtage dette Forbud, vil det være umuligt for et Stib, der gaar fra Færøerne og er bestemt til Udlandet, der at blive forsynet med Smør eller Margarine, og jeg vil blot sige til det ærede Medlem for Færøerne (Müller), at jeg ikke, det aller ringeste betvivler, at man lever aldeles fortræffeligt der og kan faae alle mulige gode Levnetsmidler der, men hvis man forbyder Udførsel deraf, er man særdegs, saa kan man jo ikke faae dem.

Müller: Jeg skal til det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgtreds sige, at jeg ellers ikke kan følge ham videre i hans Foredrag, men jeg kunde meget godt følge ham i det, naar han vilde have, at Færøerne maatte have Lov til at fabrikere og udføre Margarine. Jeg vilde gjerne ellers give dem denne Tilladelse, men naar Lovgivningsmagten har søgt at bevare det danske Smørs gode Renomme i Udlandet, er jeg overbevist om, at saa ville Færingerne ikke, at den lille Provinds deroppe skal være et Sted, hvorigennem det danske Smørs Renomme andre Steder skal kunne lide Afbræk. Derfor er det, jeg mener, at Bestemmelsen i § 3 er fuldstændig nødvendig. Det er ikke forbudt Færingerne at tilvirke deres egne Produkter af Faareavlen til Margarine eller hvadsomhelst, de ville bruge som Smør, da § 2 tillader dette; men at der vil blive anlagt store Fabriker til Fremstilling af Margarine, det tror jeg ikke paa. Hvis der skulde være Tale om, at for Fremtiden Sigt kunde lade sig gjøre, vil der da særdeles vel kunne tages Bestemmelse herom.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bøtfer: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til Udvalget angaaende Lovforslaget om Fabrikation og Forhandling af Margarine, Oleomargarin og Margarineost m. m.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Bøtfer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til og Forandring i Lov af 7de April 1876 om den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Spalte 2611).

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Formanden (Høgsbro): Da dette Lovforslag er nær beslægtet med det følgende paa Dagsordenen, vil det ikke kunne undgaaes, at Forhandlingerne om dette Lovforslag ogsaa vil komme til at omfatte det følgende. Jeg skal derfor ikke modsætte mig det.

P. Holm: Det kan jo ikke negtes, at Arbejderlovgivningen i den nuværende Tid er kommen paa Dagsordenen, om jeg saa maa sige, hele Verden over. Det er forsaavidt glædeligt, som den i lang Tid har været forsynet, og det har været længe, inden Lovgivningsarbejdet endog kun streifede ind paa dette Omraade, hvor der i Virkeligheden stræbes hen til at komme de uheldigt stillede Medborgere til Hjælp. De to foreliggende Forslag minde, hvis vi ellers glemte det, om, at vi ere inde paa dette Omraade, men det forekommer mig rigtignok, at de minde derom paa en noget karakteristisk Maade, som jeg senere skal komme til. Fra alle Sider, ligegyldig til hvilket Parti Vedkommende hører, summer det om Ørerne i denne Tid: Arbejdervenlighed. Interesse for Arbejderne, og Lovgivning for Arbejderne ønsker man overalt. Man fremstiller de sociale Forslag, som om Regjeringen har taget Initiativet dertil, Regjeringens Benner lovprise dem, og søge at paavise det Gode deri, medens man fra andre Sider ikke undlader at kritisere disse Lovforslag, fordi der er det Mærkelige derved, at Arbejderne næsten altid ere stude ud deraf, hvor de skulle have nogen Fordel, men kun komme i Betragtning, hvor der er Tale om, at der skal betales. Nu er der i Anledning af den Strid, der har været oppe om de sociale Forslag og navnlig om det foreliggende Spørgsmaal om Tillæg til Helligdagslovgivningen, bleven sagt fra Regjeringens Benner Side, at Socialdemokraterne, som have reist dette Spørgsmaal, i denne Sag have pyntet sig med laante Fjer. Jeg skal i den Henseende tillade mig at bemærke, at det dog næppe